

Bratka László

A MŰANYAG TÖMLŐ

Egyszer volt, hol nem volt, volt egy körülbelül három méter hosszú, arasznyi vastag műanyag tömlő. Spirálirányú bordázat futott rajta; e típus vékonyabb, mosógépen, porszívón alkalmazott változatát hívják gégecsőnek. A tömlő a kiserdő tisztásán összehordott illegális szemétkerakóban hevert karikába tekeredve.

Egy kisfiú, térdben, könyékben, fenékben kinyúlt mackóruhá-jában az iskolából hazafelé tartva, naponta elment a szemétkerakó mellett, és a tekintete egy pillanatra minden alkalommal rászállt a tömlőre. Így volt ez 19... tavaszán is, amikor a gyerek – főleg a közeledő bizonyítványosztás keltette tudatos és tudat alatti – félelmei lassan a tömlő, a tömlő mellett félig földbe süllyedve enyésző teherautó-alváz, az azon lévő mosógéproncs és kibelezett rádió köré sűrűsödtek.

Teltek-múltak a napok, a hetek, és szerencsésen véget ért a kisfiú számára a bizonyítványosztás. Lévén, külvárosi társai kilencven százalékhöz hasonlóan, hátrányos helyzetű gyermek, nyáron nem vitték nyaralni, és egy meleg augusztusi délutánon egyedül unatkozott az utcájuk végén lévő játszótéren, a hinta előtti vaskorláton üldögélve.

Egyszer csak látja, hogy az autóalváz, a rajta lévő mosógéppel és az egyik végén a mosógéphez rögzült, egyébként a levegőben kalimpáló tömlővel, portyázósebességgel jön ki az utcájukból. A sarkon befordul a szerkezet, és az úttesten a menetiránnyal szemben, az immár támadó elefánt ormányaként előremeredő tömlőt rájuk szegezve, a kisfiú hirtelen odamaterializálódott szüleit kergeti, miközben ezt üvölti a rádió épen maradt mikrofonja által: „Ádám és Éva bűnéért! Ádám és Éva bűnéért! Ádám és Éva bűnéért!”

Menetiránnyal szemben száguldott, és nagy fékcsikorgással, hatalmas farolással alig tudtak kitérni előle az autók. Mindkét irányú forgalom eldugult, és megtelt az utca olyan autókkal, amelyek hossz tengelye a hirtelen fékezés után nem maradt párhuzamos az utca hossz tengelyével.

Közben már a Bodócsy cukrászda és fagyfaltozó elé ért a szerkezet a kisfiú szüleit üldözve.

Ekkor pislant a gyerek, és amikor kijön a pislantásból, nézi, nézi, és azt látja, hogy nem lát egyetlen autót sem, se közel, se távol, se mozgót, se parkolót. Hiszen mindez '67-ben történt, amikor oly ritka jószág volt az autó, hogy egy meleg augusztusi délutánon forgalom sem volt, és parkoló autók sem heverték csak úgy az utcán. Csak a rozsdás autóalváz áll ott a Bodócsy cukrászdával szemben, olyan félméternyre lelógva az úttestre; rajta a mosógép, és arról ernyedten csüngött a háromméternyi műanyag tömlő.

Kortárs, 2002/12.

BRATKA LÁSZLÓ (1949, BUDAPEST) KÖLTŐ, MÚFORDÍTÓ